

- 2) Czy na zastosowanie skutku związanego ze zwrotem pobranych kwot, wynikającego z warunku uznanego za nieuczciwy w rozumieniu dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, ma wpływ zasada dyspozycyjności, zasada, zgodnie z którą ciężar udowodnienia spoczywa na stronach, zasada powagi rzeczy osądzonej i zakaz *reformationis in peius*, lub czy jest ono ograniczone albo uniemożliwione przez powyższe zasady?
- 3) Czy uprawnienia sądu drugiej instancji są ograniczone przez fakt, że w wyroku sądu pierwszej instancji uznano ograniczony skutek stwierdzenia nieuczciwego charakteru warunku, jednak apelacja od tego wyroku nie została wniesiona przez konsumenta, lecz przez przedsiębiorcę określającego ogólne warunki umowy w celu zakwestionowania nieuczciwego charakteru warunku lub jakiegokolwiek skutku w przypadku stwierdzenia, że warunek jest nieuczciwy?
- 4) Czy uprawnienia sądu drugiej instancji obejmują możliwość zastosowania wszystkich skutków przewidzianych w dyrektywie Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. oraz w orzecznictwie, które stanowi jej rozwinięcie, nawet w przypadku, gdy w pierwszym podniesionym żądaniu konsument nie wniósł o stwierdzenie wszystkich skutków wynikających ze stwierdzenia nieuczciwego charakteru spornej klauzuli?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 21.4.1993.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez The Labour Court (Irlandia)
w dniu 27 lutego 2018 r. – Tomás Horgan, Claire Keegan / Minister for Education & Skills, Minister
for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland and the Attorney General**

(Sprawa C-154/18)

(2018/C 166/29)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

The Labour Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Tomás Horgan, Claire Keegan

Druga strona postępowania: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Ireland and the Attorney General

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wprowadzenie przez państwo członkowskie, działające w charakterze pracodawcy, mniej korzystnej siatki płac dla nowo zatrudnionych nauczycieli szkół publicznych w sytuacji, gdy wynagrodzenie już zatrudnionych nauczycieli pozostaje niezmiennym stanowi dyskryminację pośrednią ze względu na wiek w rozumieniu art. 2 [ust. 2] lit. b) dyrektywy 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy ⁽¹⁾, jeśli:
 - (a) zmieniona siatka płac i wcześniejsza siatka płac znajdują zastosowanie do wszystkich nauczycieli w obu odpowiednich kategoriach niezależnie od wieku;
 - (b) w momencie rozpoczęcia zatrudnienia i zaszeregowania nauczycieli do danej siatki płac struktura wiekowa grupy otrzymującej wyższe wynagrodzenie nie różniła się od struktury wiekowej grupy otrzymującej niższe wynagrodzenie;
 - (c) wprowadzenie zmienionej siatki płac doprowadziło do istotnej różnicy w wysokości wynagrodzeń między dwiema grupami nauczycieli wykonującymi pracę o tej samej wartości;
 - (d) średni wiek nauczycieli zaszeregowanych w ramach mniej korzystnej siatki płac jest niższy od średniego wieku nauczycieli zaszeregowanych w ramach wcześniejszej siatki płac;

- (e) w momencie wprowadzenia mniej korzystnej siatki płac statystyki państwowe wskazywały, że 70 % nowo zatrudnionych nauczycieli miało 25 lat lub mniej, i wykazano, że jest to typowa struktura wiekowa nowo zatrudnionych nauczycieli szkół publicznych w każdym roku oraz
- (f) nauczyciele szkół publicznych, którzy rozpoczęli pracę w 2011 r. lub później są w wyraźnie mniej korzystnej sytuacji finansowej niż ich koledzy zatrudnieni przed 2011 r.?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy wprowadzenie mniej korzystnej siatki płac można obiektywnie uzasadnić wymogiem osiągnięcia średnioterminowego i długoterminowego strukturalnego cięcia kosztów w administracji publicznej, biorąc pod uwagę ograniczenia budżetowe, z jakimi borykało się państwo stało lub konieczność utrzymywania dobrych stosunków między pracodawcą a już pełniącymi służbę urzędnikami?
- 3) Czy odpowiedź na pytanie drugie mogłaby być inna, gdyby państwo mogło osiągnąć porównywalne oszczędności, zmniejszając wynagrodzenia wszystkich nauczycieli w mniej drastyczny sposób niż obniżając wyłącznie wynagrodzenia nowo zatrudnionych nauczycieli?
- 4) Czy odpowiedzi na pytania drugie i trzecie mogłyby być inne, gdyby decyzja o nieobniżaniu siatki płac dla już zatrudnionych nauczycieli została podjęta zgodnie ze zbiorowym układem pracy zawartym przez Rząd jako pracodawcę a związkami zawodowymi reprezentującymi urzędników, w którym Rząd zobowiązał się nie obniżać dodatkowo wynagrodzenia już pełniącym służbę urzędnikom, którym już wcześniej obniżono wynagrodzenie, i w świetle konsekwencji dla stosunków między pracodawcą a pracownikami, jakie wynikałyby z nieprzestrzegania tego układu zbiorowego, biorąc pod uwagę, że nowa siatka płac wprowadzona w 2011 r. nie była częścią tego układu zbiorowego?

(¹) Dz.U. 2000, L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Belgia) w dniu 27 lutego 2018 r. – André Moens / Ryanair Ltd

(Sprawa C-159/18)

(2018/C 166/30)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: André Moens

Strona pozwana: Ryanair Ltd

Pytania prejudycjalne

[P]ytania prejudycjalne w przedmiocie wykładni art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (¹) [mają następujące brzmienie]:

- 1) czy okoliczność stanowiąca przedmiot niniejszego sporu, to jest wyciek paliwa na pas startowy, który doprowadził do zamknięcia tego pasa, jest objęta pojęciem „zdarzenia” w rozumieniu pkt 22 wyroku z dnia 22 grudnia 2008 r., Wallentin-Hermann (C-549/07, EU:C:2008:771), czy też pojęciem „nadzwyczajnej okoliczności” w rozumieniu motywu 14 wspomnianego rozporządzenia, tak jak jest ono interpretowane w wyroku z dnia 31 stycznia 2013 r., McDonagh (C-12/11, EU:C:2013:43), lub też czy oba te pojęcia pokrywają się;